GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacţiunea şi administraţiunea: Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22. „Gazeta“ iese Mercurea, Vinerea şi Dumineca.
în fiecare ḑi de lucru
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Ţerĭ esterne pe şése lunĭ 19 fr., pe anŭ 36 francĭ.

Anulŭ XLVII.

Sĕ prenumeră: la poştele c. şi r. şi pe la dd. corespondenţĭ.
Anunciurile: una serie garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiăcare publicare. — Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 39. Lunĭ 2 (14) Aprile **1884.**

„GAZETA TRANSILVANIEI“

ḑiarŭ cuotidianŭ.

Ca mâne se 'mplinescŭ 50 de anĭ de cândŭ **„Gazeta Transilvaniei“**, sub cea mai cumplită prigonire a neamului românescŭ, a arboratŭ în mijloculŭ valoroşilorŭ şi patrioticilorŭ comercianţĭ din Braşovŭ, acestŭ emporiu alŭ Transilvaniei, drapelulŭ redeşteptării naţionale.

Tótă suflarea românéscă cu bucuriă şi cu căldură a îmbracişatŭ acestŭ ḑiarŭ-apostolŭ alŭ poporului românŭ şi grupatŭ-s'au cu toţii sub drapelulŭ arboratŭ de elŭ şi lucrat'au cu însufleţire şi bărbătéscă statornicia pentru înalţarea românismului.

Grea şi amară era lupta. Tendinţele de a desnaţionalisá pe Românĭ îşĭ ajunsese culmea. Legea dela 1832 adusă de dieta maghiară glăsuia că în seminariulŭ românescŭ din Aradŭ sĕ se înveţe şi unguresce şi că: **„de aicĭ încolo la tóte confesiunile sĕ se admită şi se funcţioneze numai astfelŭ de preoţĭ, predicatorĭ şi vicarĭ, carĭ sciu unguresce.“**

Apĕratus'au cu bărbăţiă Românii dintre Tisa şi Carpaţĭ în contra acestorŭ uneltirĭ duşmane şi sosit'a după nópte şi vijeliă şi o ḑi cu sóre, dér numai o ḑi, căcĭ în cealaltă diminéţă se iviră earăşĭ nuorĭ furtunoşĭ pe ceriŭ. Róta sorţii aduse din nou prigonirile de odinióră asupra capului nostru. Par' că sórtea a voitŭ se încerce pănă unde merge tăria şi perseveranţa Românului.

Cu tóte uneltirile şi prigonirile înse **„Gazeta Transilvaniei“** îşĭ redică fruntea şi unindŭ sufletesce pe toţĭ Românii luptă necurmatŭ şi fără pregetŭ pentru drepturile şi libertăţile opincii românescĭ.

Adversarii noştri neperḑêndŭ din vedere acéstă luptă şi preţuindŭ resultatele dobêndite de păn' acum după adeverata lorŭ valóre şi-au îndoitŭ puterile, şi, acum după 50 de anĭ, 'şi-au perfecţionatŭ şi rafinatŭ mijlócele pentru sugrumarea şi stîngerea nóstră. Prin urmare, şi noi cei de astăḑĭ, credincioşĭ scolarĭ ai românismului, asemenea se ne strîngemŭ rêndurile, şi se ne înduoimŭ puterile de apĕrare.

Adversarilorŭ noştri, avêndŭ ei puterea ţerii în mână le-a fostŭ prea uşorŭ de a ne loví în tóte interesele politice, comerciale şi economice, şi acum atăcăndŭ-ne în scólă ca şi în biserică, în limbă ca şi în avere, noue nu ne-a mai remasŭ altŭ mijlocŭ de apĕrare de câtŭ **condeiulŭ** cu care toţĭ Românii datorĭ sunt de a strigá în lumea largă şi de a cere dreptate şi libertate pentru poporulŭ românŭ dintre Tisa şi Carpaţĭ.

Ast-felŭ împinşĭ de dorulŭ de a ne folosi ḑilnicŭ şi cu energiă de acestŭ pacînicŭ mijlocŭ apelămŭ la publiculŭ celŭ mare românŭ pentru a ne susţiné în ḑilnica nóstra luptă naţională şi în firma nostră speranţă de a fi incuragiaţi, deschidemŭ abonamentŭ la **ḑiarulŭ nostru cotidianŭ**

„Gazeta Transilvaniei“

care precum acum 50 de anĭ a fost **primulŭ organŭ de publicitate românŭ**, totŭ asemenea şi astăḑĭ e **primulŭ organŭ cuotidianŭ românŭ**, ce apare dincóce de Carpaţĭ.

Suntemŭ siguri că publiculŭ românŭ e pe deplinŭ convinsŭ de principiile ce le profeséză acestŭ ḑiarŭ şi de modulŭ cum acestŭ organŭ alŭ Românilorŭ dintre Tisa şi Carpaţĭ a sciutŭ chiar şi în cele mai grele împrejurărĭ se ţie susŭ stindartulŭ naţionalităţii române.

Privindŭ dér cu încredere la viitorŭ, **Gazeta Transilvaniei** în luna viitóre va eşi în tóte ḑilele, afară de Dumínecĭ, şi serbătorĭ, şi pentru a poté cu înlesnire străbate pănă chiar şi în sĕraca colibă a ţĕranului românŭ, va fi celŭ mai eftinŭ ḑiarŭ din monarchia Austro-Ungară:

ABONAMENTE:

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ **12 fl.** pe 6 lunĭ **6 fl.** pe 3 lunĭ **3 fl.** **Pentru România** pe anŭ **36** lei, pe 6 lunĭ **18** lei, pe 3 lunĭ **9** lei.

Domnii abonaţi, carĭ au plătitŭ abonamentulŭ cu stimă sunt rugaţi a ne trămite diferenţa.

Celŭ mai uşorŭ mijlocŭ de abonare este prin **mandatŭ postalŭ.**

Ne permitemŭ a rugá pe confraţii nostri dela ḑiarele naţionale se bine-voiéscă a reproduce apelulŭ nostru.

Redacţiunea.

Se veghiămŭ.

Braşovŭ 31 Marte a. c.

Mare agitaţiune electorală în Ardélŭ şi Ţéra ungurésca. Guvernulŭ şi creaturele lui mişcă tóte pietrele spre a-şĭ asigurá maioritatea şi spre a înjugá la carulŭ lui triumfalŭ pe alegătorii diferitelorŭ naţionalităţĭ nemaghiare.

Avemŭ înaintea nóstră o chartă ungurésca întitulată: „Charta cercurilorŭ de alegere pentru dieta ungară, care arată cum s'au grupatŭ alegĕtorii după partide în 1881 lucrată de Gr. Kreith Bela.“ Acésta chartă ne înfăţişéză cu vine culorĭ resultatulŭ alegerilorŭ din perioda trecută electorală. Ce credeţi că vedemŭ dintr'însa? — Atâtŭ în Transilvania câtŭ şi în Ungaria mai pretutindenĭ pe unde trăiescŭ naţionalităţile nemaghiare vedemŭ culórea verde, care după esplicarea ce se dă la călcâiulŭ chartei îndică aşa numitulŭ „Kormánypárt“, adecă terĕmulŭ ce l'a căştigatŭ la 1881 partida guvernului.

Afară de cercurile căştigate de partida guvernului sunt indicate cercurile dobêndite de oposiţiunea moderată (mérsékelt), apoi acele ale partidei independenţilorŭ séu a Kossuthiştilorŭ, cari sunt cei mai numeroşĭ după guvernamentalĭ, în fine ale celorŭ ce nu sunt pronunţaţĭ pentru vr'una din aceste partide (pártonkivüli) şi cercurile unde au reeşitŭ candidaţĭ de ai diferitelorŭ naţionalităţĭ. Este tristŭ de a vedé ce slabŭ sunt representate naţionalităţile. In Ardealŭ: comitatulŭ Braşovului, apoi o parte din alŭ Sibiiului, pănă la Mediaşŭ (o bucată din comitatulŭ Têrnavei marĭ) au trămisŭ deputaţĭ naţionalistĭ Saşĭ, de aci încolo tóte celelalte judeţe sunt văpsite cu verde, afără deo bucată din judeţulŭ Turda-Arieşŭ, apoi oraşulŭ Cluşiŭ şi o părticica din Haromszek, carĭ sunt însemnate cu roşŭ aparţinêndŭ Kossuthiştilorŭ. In Ungaria numai cerculŭ Caransebeşului, alŭ Cehului Silvaniei şi doue cercurĭ sêrbescĭ în comitatulŭ Torontal şi Bacĭ-Bodrogŭ sunt însemnate cu culórea naţionalităţilorŭ.

De aicĭ resultă, că guvernulŭ unguréscŭ îşĭ recrutéză contingentulŭ celŭ mai mare de mamelucĭ de prin cercurile cu alegătorĭ de naţionalitate nemaghiară. Nu ne este cunoscutŭ cum se face acésta. Cunóscemŭ terorismulŭ şi presiunile ne mai auḑite ce se facŭ la alegerĭ. Scimŭ că bieţii noştri alegătorĭ sunt têriţi cu forţa la urna electorală spre a votá pentru candidaţii guvernului şi nu ni sunt ascunse de altă parte nicĭ slăbiciunile proprie şi lipsele unei mai strînse şi mai forte organisaţiunĭ a partidei naţionalităţilorŭ.

Câtŭ pentru Transilvania ea se află într'o stare de totŭ abnormală. De-o parte Românii, maioritatea absolută a poporaţiunei, sunt desbrăcaţĭ printr'o lege de alegere maiestrită şi basată în principiele evului mediu aprópe cu desĕvêrşire de dreptulŭ de alegere şi în starea de prigonire, la care sĕ vĕdŭ espuşĭ, opunŭ resistenţă passivă încercărilorŭ de nimicire ale celorŭ dela putere; de altă parte guvernanţii chiar şi prin cele puţine cercurĭ curatŭ românescĭ îşĭ alegŭ cu ajutorulŭ subprefecţilorŭ şi a întregei haite guvernamentale candidaţĭ de ai lorŭ. Ajunge se . teroriseze câţiva alegătorĭ spre a dobêndí acestŭ resultatŭ.

Pe câtŭ timpŭ în situaţiunea acésta forţată guvernulŭ făcea sĕ se alégă în Ardélŭ totŭ aderenţĭ de ai lui Ungurĭ, carĭ nu puteau reeşi în Ungaria era învederatŭ că forţa majoră înécă vocea poporului românŭ şi nimenea nu putea sĕ ḑică, că poporulŭ românŭ ardelénŭ ar fi representatŭ în camera ungară. Acum înse este decisŭ în marele consiliu dela Pesta ca sĕ se arangeze comedia aşa încâtŭ sĕ

se pară în ochii lumei că Românii sunt în adevĕrŭ representaţĭ în dietă şi că ei sunt învoiţĭ cu tóte şi sĕrută mâna generosului şi genialului fericitorŭ de statŭ şi de popóre Tisza.

Semnalulŭ s'a datŭ şi fóia guvernului „Magyar Polgar“ esclamă cu patosŭ ungurescŭ: „Poporulŭ maghiarŭ trebue se dovedéscă, că e generosŭ şi la alegerile viitóre în cercurile cu maioritate română trebue sĕ facă a se alege candidaţĭ românĭ patrioticĭ şi fidelĭ constituţiunei.“

Abia a resuflatŭ generositatea unguréscă din „Magyar Polgár“ şi eată că d. Dr. Gáll adâncŭ mişcatŭ iese c'unŭ apelŭ „cătră alegatorii românĭ“, în stilulŭ apelului de tristă memoriă din timpulŭ meetingurilorŭ naţionale din primavéra trecută, şi enunciă „din însărcinarea comitetului esecutivŭ alŭ conferinţei din Budapesta“, că toţĭ membrii ei sunt gata de a primí câte unŭ mandatŭ de deputatŭ la alegerile viitóre din mânile d-lui Tisza.

Eată cum se dă pe faţă complotulŭ înscenatŭ cu scopŭ de a falsificá din nou voinţa poporului românŭ şi de a câştigá o noue armă în contra nóstră, carĭ ţinemŭ cu tótă tăria la drepturile naţionale.

Se veghiămŭ dér, căcĭ inimiculŭ a întratŭ în cetate. Fiecare se sté la postulŭ sĕu, neclintitŭ şi se fie cu ochii deschişi. Cuvintele următóre pronunţate de candidatulŭ cerculuĭ Caransebeşŭ, generalulŭ Doda, trebue se devie aḑĭ devisa tuturorŭ: „Unŭ Românŭ adeveratŭ înţe-„legĕtorŭ şi fără ambiţiunĭ false nicĭ nu póte „avé altă programă în situaţiunea de astăḑĭ, „decâtŭ programa naţională dela 1881.“

Scirĭ telegrafice.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Aradŭ, 11 Aprile. Alegĕtorii românĭ din comitatulŭ Aradului în numerŭ de peste 400 alŭ primitŭ programa naţională din 1881 şi a alesŭ comitetŭ centralŭ şi comitete de cercŭ. Insufleţire mare.

Viena, 12 Aprile. Congresulŭ ornitologicŭ a fost închisŭ aséră în modŭ solemnelŭ. Principele de coróna Rudolf a mulţămitŭ membrilorŭ cu tótă căldura.

Bucuresci, 12 Aprile. Camera continuă discusiunea asupra revisuirei constituţiunei. Erĭ camera a votatŭ crearea consiliuluĭ de statŭ fără atribuţiunĭ contenţióse şi crearea secretarilorŭ de statŭ.

Bucuresci, 12 Aprile. Astăḑĭ s'a discutatŭ în cameră cestiunea privitóre la libertatea presei. Se crede că majoritatea va adoptá propunerile liberale ale d-lui C. A. Rosetti.

Supuşii austro-ungarĭ din Bucurescĭ formândŭ o societate cu numele: Rudolf-Stefanie-Stiftung au oferitŭ preşedinţa d-lui Frank, directorulŭ bancei României, care refusă.

Felicitărĭ la adresa nóstră.

Scirea că organulŭ nostru va apăré în tóte ḑilele a fost primită cu bucuriă pretutindenea. Aicĭ în Braşovŭ Redactorulŭ fóiei nóstre a fostŭ felicitatŭ în persónă din tóte părţile. Afară de acésta amŭ primitŭ o mulţime de telegrame şi scrisorĭ gratulatóre din care reproducemŭ aḑĭ o parte.

Clușiŭ la 28 Marte (9 Aprile) 1884.

Multŭ onorate Domnule Redactore!

Transformarea „Gazetei Transilvaniei“ în ḑiarŭ cuotidianŭ a împlutŭ de bucuriă şi mândriă inimele tuturorŭ Românilorŭ, pentru că ţinuta sa de până acuma întru apĕrarea intereselorŭ nóstre naţionale a fost esemplară şi zelulŭ şi demnitatea cu care s'a sciutŭ luptă pentru drepturile poporului românŭ i-au asiguratŭ şi pe viitoru loculŭ primŭ între ḑiarele române de dincóce de Carpaţĭ.

O dorinţă fierbinte ni s'a realisatu! Ve gratulămŭ decĭ d-le Redactore la noua întreprindere şi poftimŭ ca resultatele se fie acele, pe carĭ cu D-Vóstră d'impreună noi cu toţii le aşteptămŭ: „recâştigarea drepturilorŭ răpite şi prosperarea pacinică a neamului românescŭ în patria străvechiă.“

Se trăiţĭ Domnule Redactore!

Tinerimea Clușiană română:

Dr. Aur. Isacŭ, advocatŭ; Dr. Teodorŭ Mihali, advocatŭ; Dr. Andreiu Micu. cand. de advocatŭ; Pompiliu Piposiu; Nestorŭ Vărăreanu, juristŭ; Pavelŭ Svinţŭ, stud. în litere; Aureliu Popu; George Popp, st. jur.; Petru Lupu, juristŭ; Aureliu Pop; Dionisiu Longinŭ, ascult. de dreptŭ; Ioanŭ Moşoiu, juristŭ; Leonu Scridone, juristŭ; Emiliu F. Negruţiu, medicinistŭ; Dr. Augustŭ A. Nicoră, juristŭ abs.; Augustinŭ Cheţanŭ, ascult. de dreptŭ; Ioanŭ Hosanu, jurist. abs.; Silvestru Moldovanu, stud. în litere; Ioanŭ Kekes, stud. de med.; Vasiliu Tĕrnăveanu, stud. de med.; Valeriu Morariu, juristŭ; Iuliu Grecu, medicin.; V. Dumbravă, cand. de prof.; Georgiu Moga, medicinistŭ; Alesandru Ciaclanŭ, ascult. de drepturĭ; Ioanŭ Tătăranŭ; Ioane Popoviciu; Paulŭ Todea; Dumitru Ciuta, cand. de advocatŭ; Constantinŭ Popŭ, ascult. de sciinţele matematice; Iulius Dombradi, stud. juris.

Bucurescĭ 8 Aprile.

...Venindŭ a te felicitá de buna ideă la momentu atâtŭ de nimeritŭ, Te încredinţezŭ de consĕmţementulŭ şi sprijinirea mea şi-ţĭ strîngŭ mâna frăţéscă cu căldură.

...D-ḑeu se-ţĭ ajute; dér şi Românii de trébă trebue sĕ-şi facă détorinţa!

Vincenţiu Babeşiu.

Turda 7 Aprile.

Ve felicitezŭ din totŭ sufletulŭ pentru că împliniţĭ cea mai fierbinte dorinţă a Românilorŭ de dincóce de munţĭ. Inainte cu Dumnedeu pentru naţiune şi patriă!

Dr. Raţiu.

Sibiiu 8 Aprile.

Iţĭ urezŭ succesulŭ celŭ mai deplinŭ la scóterea „Gazetei“ în tóte ḑilele.

I. Popescu, protop.

Nagyag, (Huniadóra) 9. Aprile.

Ve gratulezŭ fierbinte la noulŭ paşŭ! Dumnedeu ilŭ binecuvinte!!!

Augustinŭ Blăşianu, protopopŭ.

Sibiiu, 7 Aprile.

Ve felicitŭ pentru salutară idea de a scóte „Gazeta“ în tóte ḑilele.

Visarionŭ Roman.

Nasĕudŭ, 8 Aprile.

Gratulărĭ şi succesŭ bunŭ întru sprijinirea şi apĕrarea drepturilorŭ nóstre naţionale.

Iacob Predan, primariulŭ Nasĕudului.

Sălişte 9 Aprile.

Vĕ felicitezŭ şi vĕ gratulezŭ din inimă pentru lupta ce aţĭ întreprins'o.

Stanŭ Banciu.

Viena 8 Aprile.

Entusiasmaţĭ de apariţiunea „Gazetei“ în tótă ḑiua, Vĕ felicitămŭ sincerŭ dorindu-vĕ succesŭ strălucitŭ.

Corneliu Roman, Moisilŭ, technicĭ.

Mulţumindŭ din totŭ sufletulŭ pentru aceste încuragiatóre doveḑĭ de simpatia dorimŭ ca urările ce ni se facŭ sĕ fie făcute într'unŭ ciasŭ bunŭ.

Conferinţa alegĕtorilorŭ românĭ din cerculŭ Caranşebeşului; ţinută Vinerĭ în 4 Aprile 1884 st. n.

In tótă ţéra fierbŭ pregătirĭ de deosebite colorĭ pentru alegerile viitóre. Guvernulŭ şi-a întinsŭ mrejile, ca sĕ pescuiéscă alegĕtorĭ pre séma instrumentelorŭ sale; oposiţiunile se svêrcolescŭ în neputinţa lorŭ; ér' naţionalităţile cércă fiecare a mântuí, ce póte din acestŭ potopŭ „constituţionalicescŭ.“

Românii fruntaşĭ dela „Viitorul“ se opintescŭ a mântuí din gura lupului câte unŭ osŭ netrebnicu pe séma lorŭ, cu preţulŭ desbinării naţionale, ba chiar cu periculŭ de a fi înghiţiţĭ de lupŭ, pe cândŭ naţiunea română, cea adevĕrată, ii deplânge şi desavuéză prin alipirea sa la vechiulŭ stindardŭ naţionalŭ.

Cu bucuriă cetimŭ ḑilnicŭ în jurnalele nóstre raporte despre conferinţele electorale ale Românilorŭ din tóte părţile, din carĭ încă nicĭ una nu a fostŭ molipsită de programa Viitoriştilorŭ. Naţiunea întrégă stă pe basa vechiă, lăsândŭ pre Illustritaţĭ (dintre carĭ, între noi fie ḑisŭ, cele maĭ multe sunt mărimĭ necunoscute) sĕ formeze o mititică naţiune în aerŭ, pre carea o succescŭ şi o manevréză ca pe o marionetă, cu nume de partidă românéscă, făcându-o se bată mătănii înaintea guvernului, care a înscenat'-o. Tótă partida nu e decâtŭ o tristă şi parodică icónă a autorilorŭ ei şi tótă programa unŭ acoperemêntŭ coloratŭ, sub care ascundŭ uneltirile lorŭ de corteşĭ pentru guvernulŭ, căruia ii datorescŭ esistinţa, şi dela care nădăjduescŭ îndeşertŭ câte unŭ titlu orĭ slujbuliţă. Dênşii îndestuliţĭ cu sórtea naţiunei, de care nu îĭ dóre capulŭ, facŭ farse politice în beneficiulŭ propriu, ér cercurile electorale române, deşi le stă guvernulŭ cu mâna în gâtŭ, deşi ilustrităţile îşĭ batŭ jocŭ de ele ca judeiĭ de patimile luĭ Christosŭ, deşi uneltirĭ nenumĕrate se opintescŭ a le demoralisá, totuşĭ sĕ înşiră pe lângă signalulŭ programeĭ din Sibiiŭ.

Póte între tóte cercurile cu maioritate română, nicĭ unulŭ nu e mai puţinŭ demoralisatŭ şi coruptŭ de corteşii guvernului, ca cerculŭ Caransebeşului, unde cu orĭ-ce ocasiune poporŭ şi inteligenţă păşescŭ solidarŭ în tóte întreprinderile naţionale. Ne a dovedit'-o acésta şi conferinţa din 4 Aprile l. c., a căreĭ decurgere voiescŭ a-o schiţá, ca sĕ servéscă de esemplu Românilorŭ adevĕraţĭ şi dreptŭ amăgire şi mustrare celorŭ rĕtăciţĭ. — Şi cerculŭ Caransebeşului are drepte pretensiunĭ dela guvernulŭ ţeriĭ, cum gimnasiulŭ şi altele, dér cu tóte estea nu sĕ face instrumentulŭ lui, cum facŭ „Viitoriştii“, carĭ dau în capŭ calului numai sa mântuie potcóvele. —

Convocarea la conferinţa electorală s'a trimesŭ, cam târḑiŭ pe la conducĕtorii poporului de pe sate şi jurnalului „Luminatoriulŭ“, care însĕ din cause necunoscute nu a publicat'-o. Cu tóte acestea la 200, două sute de ţĕranĭ şi inteligenţă numĕrósă s'au presentatŭ la conferinţă. Comitetulŭ centralŭ a întogmitŭ astfelŭ lucrulŭ, ca conferinţa să coincidă cu adunarea generală a comunităţiĭ de avere a fostului regimentŭ de granița romano-banatică, de-o parte ca sĕ se presente alegĕtorĭ din tóte comunele cercului, ér de alta ca sĕ li se cruţe spesele, find-că cerculŭ e mare şi comunele sunt depărtate. Acéstă dispositiune s'a făcutŭ fără ştirea d-luĭ generalŭ Doda, preşedintele acelei comunităţĭ, ba în ḑiua conferinţeĭ, cândŭ a fostŭ încunosciinţatŭ, s'a nĕcăjitŭ, că tocmai în ḑiua aceea e conturbatŭ în afacerile D-sale cu adunarea şi cu comisariulŭ guvernuluĭ. De altfelŭ totŭ aşa s'au convocatŭ şi conferinţele din Pesta şi Timişióra, şi cu dreptŭ cuvêntŭ. Diferinţa e numai aceea, că la Pesta s'a cruţiatŭ punga Ilustrităţilorŭ bogate, la Timişóra şi aicĭ înse punga ţĕranuluĭ sĕracŭ şi împovĕratŭ. La 3 óre d. a. adunându-se alegĕtorii la hotelulŭ „Pomulŭ verde“ în sala cea mare, la propunerea d-luĭ Ioanŭ Bartolomeiŭ s'a constituitŭ biroulŭ provisoriŭ, alegĕndu-se de preşedinte d-lŭ Mihailŭ Popoviciŭ, protopresbiterulŭ Orşoveĭ, şi doĭ notarĭ în persónele d-lorŭ Ioanŭ Iuonaşŭ şi Niculae Popoviciŭ.

D-lŭ preşedinte în terminĭ bine sĕmţiţĭ a pusŭ la inima alegĕtorilorŭ însemnătatea causeĭ, carea i-a întrunitŭ, le-a mulţămitŭ pentru interesulŭ celŭ arată faţă de celŭ mai sântŭ dreptŭ cetăţenescŭ, a schiţatŭ starea tristă, în care gememŭ sub vitrega ocrotire a stăpânireĭ, apoi a pusŭ la desbatere punctele dela ordinea ḑileĭ.

1. S'a alesŭ comitetulŭ centralŭ din Caransebeşŭ, care va luá mĕsurĭ faţă de actulŭ alegerii, lasându-i-se dreptulŭ de a se completá după trebuinţă cu membri esternĭ.

2. S'au alesŭ doi representanţĭ în comitetulŭ electoralŭ centralŭ din Lugoşŭ în persónele d-lorŭ Ioanŭ Bartolomeiŭ şi Ioanŭ Iuonaşiŭ.

3. S'au alesŭ 2 delegaţĭ la viitórea adunare generală a alegĕtorilorŭ românĭ din Sibiu şi anume d-lŭ protopopŭ alŭ Orşoveĭ Michailŭ Popoviciŭ şi d-lŭ Elie Curescu oficerŭ pensionatŭ, carĭ ambii au promisŭ solemnŭ, că în interesulŭ naţiuneĭ se vorŭ presentá la adunare cu orĭ ce jertfe.

4. S'a pusŭ la desbatere programa, la care sĕ adereze cerculŭ nostru electoralŭ.

Cu acésta ocasiune s'au rostitŭ mai multe discursurĭ, dintre carĭ amintescŭ numai dóuĕ, carĭ au avutŭ mai mare efectŭ.

D-lŭ advocatŭ din Lugoşiu Coriolanŭ Brediceanŭ, fostulŭ delegatŭ alŭ cerculuĭ Caransebeşŭ la conferinţa din Sibiu din 1881, provocatŭ de adunare a desfăşuratŭ cu îndatinata-i eloquinţă programa dela Sibiu, accentuândŭ causele triste, carĭ au provocat'-o şi solemnitatea, cu care au primit'-o unanimŭ delegaţiĭ tuturorŭ Românilorŭ din ţéră. Atingêndŭ în trécĕtŭ, ca unŭ lucru neînsemnatŭ şi programa viitoriştilorŭ, a sfĕrşitŭ cu cuvintele: „Aşa déră, Domnilorŭ, programa dela Sibiu, pentru orĭcare Românŭ adevĕratŭ trebue sĕ fie sânta Scriptură naţională!“

După aceea d-lŭ advocatŭ din Lugoșŭ Fabiŭ Rezeiŭ prin unŭ discursŭ alesŭ a pusŭ în fața adunării situațiunea nóstră dela 1881 și cea de astădĭ, constatândŭ, că de atuncĭ a devenitŭ și mai tristă, prin legea de întroducerea limbei maghiare în scólele medii și alte mĕsurĭ nedrepte, și prin urmare, că programa dela Sibiiu astădĭ e și mai oportună pentru noi ca la 1881.

Ambii oratorĭ au fostŭ viŭ aplaudațĭ și adunarea a hotărîtŭ cu unanimitate aderarea la programa dela Sibiiu.

5. Alŭ cincilea punctŭ, celŭ mai însemnatŭ și celŭ mai ușorŭ de deslegatŭ tot-odată a fostŭ candidarea de ablegatŭ la dieta țĕrii. După o vorbire a d-lui președinte, în care a accentuatŭ meritele d-lui generalŭ Doda pentru acestŭ cercŭ și rarele d-lui calitățĭ, adunarea a candidatŭ cu unanimitate pe d-lŭ **generalŭ Doda** și a hotărîtŭ sĕ mérgă în corpore la d-lui, ca sĕ-lŭ róge a primi candidatura.

Intrégă adunare în frunte cu d-lŭ președinte Popoviciŭ a mersŭ în cancelaria d-lui generalŭ, unde d-lŭ președinte prin o vorbire în numele alegĕtorilorŭ l'a rugatŭ a primí candidatura.

D-lŭ generalŭ în terminĭ laconicĭ militarĭ însĕ plinĭ de sĕmțire, sinceritate și adevĕrŭ rĕspunse, ca e înaintatŭ în etate și călătoriile la Pesta îi sunt preste mână, ca și în sesonulŭ acesta fiindŭ bolnavŭ de multe orĭ, a fostŭ înpiedecatŭ de a luá parte la dietă, și prin urmare nu primesce candidarea, ci o lasă pentru alții mai tinerĭ. Erá frumosŭ de vĕdutŭ, cum atuncĭ poporulŭ țĕranŭ strigá: „Dér și d-lŭ generalŭ ne părăsesce?“ „ce s'a alege de noi?!“ „Trebue sĕ priméscă!“ „Altulŭ nu ne trĕbue!“ și altele.

Numai după repețite rugărĭ, după ce inteligența l'a făcutŭ atentŭ, că altă persónă cu atâta popularitate și așa de iubită în cerculŭ întregŭ nu avemŭ și că refusândŭ Dlui, nu cumva sĕ se încuibe corteșii și corupțiunea și în cerculŭ acesta, s'a înduplecatŭ a primí candidatura între strigătele de „Sĕ trăiéscă!“ ale alegĕtorilorŭ.

Atuncĭ a pusŭ întrebarea: „Ce programă avețĭ?“

— „Cea dela Sibiu!“ rĕspunse poporulŭ.

— Bine, aceea e și a mea! Unŭ Românŭ adevĕratŭ înțĕlegĕtorŭ și fără ambițiunĭ false nicĭ nu póte avé altă programă în situațiunea de astădĭ.

Cu acésta alegĕtorii s'au împrăștiatŭ.

Aicĭ nu potŭ sĕ nu amintescŭ, cum „Illustritățile“ cu ocasiunea întemeiării „Viitoriului“ și a înhămării celorŭ 4 iepe vestite cercau sĕ-șĭ acopere întreprinderea lorŭ vĕndĕtóre de națiune dicĕndŭ, că la întemeiere au fostŭ de față și persóne oneste ca generalulŭ Doda (pare că ceialalțĭ sunt altfelŭ?) deși d-lŭ generalŭ nu a consimțitŭ cu programa lorŭ, și a încheiatŭ cu cuvintele: „Eu am convicțiunea, că „Viitoriulŭ D-vóstre nu va avé nicĭ unŭ viitorŭ!“ Ér după ce D-lŭ generalŭ a dechiaratŭ în publicŭ împreună cu D-lŭ Alesandru Romanŭ, că nu sciu nimica de convocarea adunării dela Pesta, deși prin o greșélă de condeiu(?) s'a conchiematŭ și în numele lorŭ, și că prin urmare Ilustritățile îșĭ ilustréză întreprinderile cu mincinĭ. Viitoriștii au începutŭ a cârti, că d-lŭ generalŭ nu merge la dietă, deși sĕ desbate desființarea comunelorŭ grănițerescĭ, carĭ taie în interesulŭ cercului d-sale. Au cârtitŭ onorabilii, deși d-lŭ generalŭ pe cale privată a însciințatŭ pe d-lŭ Gall, că e bolnavŭ și nu póte merge la dietă, ba i-a comunicatŭ și părerea d-sale în acestŭ obiectŭ, ca sĕ-o pótă întrebuințá la desbaterile comisiunei. Tristŭ testimoniu îșĭ dau Ilustritățile! Pre lângă vechile însușirĭ au mai adausŭ și falsitatea și maliția. Lumea înse îĭ scie!

Mai adaugŭ, că în dilele acestea am cetitŭ în gazete, că guvernulŭ voiesce a candidá în cerculŭ Caransebeșului pre d-lŭ Leontinŭ Simonescŭ în contra d-lui generalŭ Doda. De va fi adevĕratŭ, atuncĭ se dovedesce încă odată metodulŭ guvernului de a scóte treptatŭ din cercurile românescĭ pe Românii neaoșĭ, mai ântaiŭ prin unŭ contracandidatŭ românŭ, ér după ce cu acesta au întrodusŭ corupțiunea, atuncĭ prin unulŭ Ungurŭ. Guvernulŭ însĕ sĕ amăgesce amarŭ, că aicĭ nu va pune piciorulŭ nicĭ-odată, ér noi nu credemŭ, că d-lŭ Simonescŭ, acéstă vietimă a stăpânirei, îșĭ va riscá puțina popularitate, ce-o mai are, în soldulŭ guvernului, căcĭ altfelŭ căderea d-lui va fi sigură.

Caransebeșŭ, la 7 Aprile 1884.

Sylvio.

Dobra, la 27 Marte 1884.

Stimate Domnule Redactorŭ! Duminecă în 6 Aprile c. n, compatrioții maghiarĭ din cerculŭ electoralŭ alŭ Dobrei au ținutŭ o conferință în opidulŭ (tĕrgușorulŭ) Ilia, cu care ocasiune — după cum am auditŭ-au candidatŭ de deputatŭ dietalŭ pentru cerculŭ nostru electoralŭ pe Szereday Aladár, fost pretore în periodulŭ trecutŭ aicĭ. Am primitŭ și eu unŭ convocatoriu subscrisŭ de Br. Bornemisza Tivadar și m'am dusŭ împreună cu alțĭ duoi tovarășĭ la Ilia, nu însĕ pentru de a participa la conferință, ci fiindŭ-că era di de tĕrgŭ, cândŭ firesce se învĕrtesce și acolo mai multă lume decâtŭ de obiceiŭ, pentru de a veghia ca sĕ nu rătăcéscă unii dintre cei mai puținŭ inițiațĭ, după cum durere! am trebuitŭ se audŭ, că ar fi și rĕtăcitŭ. Nu vorbescŭ de oficialĭ, căcĭ acestia potŭ fi bunĭ românĭ, dér le sunt mânile legate, ci de ómenĭ, independențĭ. Nu m'am înșelatŭ în presupunerea mea, căcĭ starea nóstră culturală în ținutulŭ Iliei e în adevĕrŭ de plânsŭ.

După cum sum informatŭ conferința a alesŭ pe subscrisulŭ pentru ținutulŭ Dobrei de vice-președinte alŭ unei comisiuni, carea se lucre în direcțiunea conclusului de susŭ. Nu înțelegŭ cum numita conferință a pututŭ alege în comisiuni persóne, despre carĭ nu sunt a priori convinșĭ că primescŭ o astfelŭ de onóre; nu înțelegŭ cu deosebire cum a putut cădé o asemenea onóre asupra persónei mele, despre care până acum susțineau că sum în stare a înghițĭ pe toțĭ Maghiarii. Dér ce se facĭ, multe se potŭ în sesonulŭ campaniilorŭ electoralĭ!

Afle onorata conferință că chiemarea mea de preotŭ românŭ, și trecutulu familiei mele nu'mi permitŭ a primi o asemenea onóre din partea compatrioților maghiarĭ până atuncĭ, cândŭ vorŭ începe a cunósce că trebue se facă Românului acele concesiunĭ, cele pretinde dreptatea și equitatea. In fine dice proverbulŭ românŭ că: „nu este bine a mâncá dintr'unŭ blidŭ cu domnii“!“

Aceste șirurĭ vĕ rogŭ, stimate d-le Redactorŭ, se binevoițĭ a le publicá în jurnalulŭ ce redigețĭ, ca nu cumva dândŭ-se alarmă, după obiceiŭ, despre conclusulŭ conferinței amintite publiculŭ nostrŭ cetitoriŭ sĕ mĕ credă desertorŭ din castrele nóstre. Primițĭ s. c. l.

Romulŭ de Crainicŭ,
protopresbiterŭ.

Convocare.

Ca provocare la Apelulŭ on. Comitetŭ permanentŭ electoralŭ din Sibiiu cu data 24 Martie 1884 avemŭ onóre a convocá pe toțĭ alegătorii românĭ din **cerculŭ electoralŭ alŭ Tecei** la una conferință electorală ce se va ține în Opidulŭ Teaca Duminecă în 27 Aprile 1884 înainte de amédĭ la 11 óre.

Obiectele desbaterilorŭ vorŭ fi următórele:

1. Constituirea Clubului electoralŭ, pentru întregŭ colegiulŭ electoralŭ alŭ Tecei.

2. Constituirea Cluburilorŭ pentru Cerculŭ Tecii, și alŭ Ormenișului separatŭ.

3. Alegerea celorŭ 2 representanțĭ, unulŭ pentru Cerculŭ Tecii și altulŭ pentru alŭ Ormenișului, la conferința generală, ce se se va ține în Sibiiu.

4. Desbaterea altorŭ propunerĭ, carĭ eventualŭ s'arŭ însinua.

Alegătorii dintr'una comună se potŭ representa și prin unulŭ séu duoi representanțĭ cu plenipotențe formale.

Din conferința prealabilă a mai multorŭ membrii ai municipalității Comitatului Clușiu, cu reședința în Cerculŭ Tecii și alŭ Ormenișului.

Teaca în 31 Marte 1884.

Ludovicŭ Simon m. p. proprietarŭ. **Gregoriu Vitezŭ** m. p. propr., **Dr. Ioanŭ Uilăcanu** m. p., **Theodor Moldovanŭ** m. p. preotŭ g. c. în Posmoșŭ, **Theodor Iustianu** m. p. propr., **Ripeanu Demianu** m. p. propr., **Simionŭ Dorgo** m. p. propr., **Simionŭ Augurŭ** m. p. preotŭ g. c. în Ocnița, **Alexandru Visai** m. p. propr. în Arcudiu.

Dreptulŭ limbilorŭ în staturĭ cu naționalitate micstă.

Finia.

(Urmare.)

Finia, care n'are cu multŭ preste douĕ milióne de locuitorĭ, este deplinŭ autonómă în afacerile sale interne. Numai în afacerile esterne nu este monarchulŭ obligatŭ a consultá clasele, carĭ, întrunite în „dietă“, forméză representanța poporului finicŭ; totușĭ legile esistente nu se potŭ alterá prin tractate internaționale. Cancelariulŭ (imperialŭ) rusescŭ conduce și afacerile esterne finice; înse, întru câtŭ acelea privescŭ numai pe Finia, elŭ trebue sĕ întrebe senatulŭ finicŭ. Acestŭ senatŭ, în care guvernorulŭ generalŭ are presidiulŭ, funcționéză ca supremŭ colegiu alŭ guvernului țerei. Unŭ secretarŭ ministerialŭ de statŭ finicŭ cu reședința în Petropole raportéză monarchului despre tóte afacerile finice, cu escepțiunea celorŭ militare, carĭ sunt reservate pentru resortulŭ ministrului rusescŭ de resbelŭ. Dér și în acestŭ ministeriu esistă unŭ despărțĕmĕntŭ sub conducerea unui oficerŭ finicŭ pentru afacerĭ militare finice. Și cele dece batalióne*) de vênătorí finicĭ, carĭ numai pentru apĕrarea țĕrei proprii potŭ fi întrebuințațĭ, au numai oficerĭ finicĭ. Limba comandei însĕ este cea rusescă. Ér în celelalte ramurĭ ale vieței publice, în oficiu ca și în școlă,**) sunt admise numai limbile usitate în téră. Lipsesce așa-déră orĭ-ce presupunere pentru unŭ conflictŭ limbisticŭ între Finĭ și între Rușĭ, cu atâta mai vĕrtosŭ, că în serviciulŭ statului se admitŭ numai și numai cetățenĭ finicĭ și străinii, între carĭ se numĕră și Rușii, se potŭ admite numai în casurĭ de mare nevoe și, fiindŭ apțĭ cu deosebire pentru astfelŭ de posturĭ. Din contră esistă între poporațiunea finică și svediană o luptă limbistică fórte crâncenă, care provine chiar din timpulŭ domniei svediane. Atuncia limba finică, cu tótă preponderanța numerică a Finilorŭ*), a fostŭ isgonită din viața publică, din oficii și din institutele mai înalte de învĕțămĕntŭ. Causa a fostŭ, că Svedii formau maioritatea întregului statŭ, că nobilimea și poporațiunea orășănéscă chiar și în ținutulŭ finicŭ erau de origine svediană, séu că în cursulŭ timpului se svedisaseră, și că limba svediană în privința culturii erá tare superióră celei finice. Er de cândŭ Finia s'a unitŭ cu Rusia și a devenitŭ o țéră deplinŭ autonómă, Finii se vĕdŭ în mare maioritate. Sĕmțĕmĕntulŭ lorŭ naționalŭ a devenitŭ mai vioiu, și fiindŭ-că fiecare poporŭ ajunsŭ la consciința națională sĕmte, că numai cu limba sa se póte înălțá și numai pe acésta se póte răzimá bine, făcură și Finii asemenea Flamandilorŭ din Belgia și Cehilorŭ din Boemia marĭ încordărĭ spre a-șĭ ridicá limba și literatura. La începutŭ Finomanii**) fură luațĭ în bătae de jocŭ de către Svedomani, pentru că au creatŭ neologisme***), pe carĭ poporulŭ dela țéră nu le înțelegea, și limba nouă finică, ca neaptă, n'a fostŭ admisă în oficii, ba în dieta din Borga din anulŭ 1809 clasa țĕranilorŭ însășĭ a cerutŭ, ca limba svediană sĕ se mai păstreze încă ca limbă oficială de afacerĭ. Dér limba nouă finică se lățiá în mĕsura aceea, în care usulŭ ei prin instrucțiunea în scólele poporale și medii deveniá mai desŭ. Și în modulŭ acesta conducĕtorii mișcării finice aduseră în cele din urmă trei decenii lucrulŭ acolo, că limba lorŭ a fostŭ pusă pe o tréptă cu cea svediană în întréga viață publică. Numai la universitatea din Helsingfors este limba finică și astădĭ mărginită numai la instrucțiunea pentru catedrele de literatura finică și pentru teologiă din causă că nu sunt manuale corespundĕtóre. Firesce că se puse slavilă înaintării limbei finice printr'o dispositiune a împĕratului Nicolau din anulŭ 1850, care dispositiune mărginì usulŭ limbei finice la scrierĭ de cuprinsŭ

---

*) In Finia garnisionéză numai vr'o 1000 de Rușĭ.

**) In Finia sunt numai nouă scóle poporale rusescĭ, unŭ gimnasiu rusescŭ, precum și unŭ progimnasiu pentru tinerimea rusescă din țéră.

*) Finii facŭ 84 de procente, Svedii 14 procente și alte naționalitățĭ unŭ procentŭ din poporațiune.

**) „Finomanĭ“ séu „Fenomanĭ“ (Fennomanen) erá numele de batjocură (polecritură) pentru toțĭ Finii naționalĭ, carĭ din parte-le încă policriau pe adversarii lorŭ cu sĕmțĕmente svediane „Svedo- séu Swekomanĭ.“

***) Terminii technicĭ trebuiră aflațĭ și formațĭ; căcĭ limba finică, ne fiindŭ admisă în viața publică, în oficii și în scólele mai înalte, nu puté sĕ-i aibă

teologicŭ și economicŭ. Alexandru II însĕ căssă acéstă restricțiune, și Finii, carĭ acuma se numeră între cei mai credincioșĭ supușĭ ai imperiului Țarilorŭ, au lucratŭ bărbătesce de atuncĭ încóce la desvoltarea limbei lorŭ și în chipulŭ acesta îĭ câștigară egala îndreptățire politică cu cea svediană. Ca și aiurea între naționalitățile, carĭ năsuescŭ cu zelŭ spre înaintare, se află și între Finĭ capete înferbêntate, carĭ află mulțămire națională numai în deplina împilare a contrariului de odinióră. Cumcă acești sĕlbaticĭ șoviniștĭ sunt pe drumulŭ de a provocá acea desastrósă confusiune în drepturĭ, care, durere, noi o cunóscemŭ atâtŭ de bine din vederile proprii, resultă din îngrijirea, cu care elementele chibsuitóre privescŭ la agitațiunea lorŭ, și carĭ au îndemnatŭ pe celŭ mai eminentŭ patriotŭ finicŭ, pe creatorulŭ limbei finice scrise, Elia Lönnrot, la admonițiunea demnă de luare aminte: „Ar fi timpulŭ, de a se împăcà. Cea mai ferbinte dorință a mea este așa-déră, ca pentru binele întregei țerĭ sĕ dispară neunirea, care s'a ivitŭ în timpulŭ din urmă și ale cărei cause nu mai esistă!“ Așa vorbesce conducĕtorulŭ finicŭ. Nu esistă unŭ Lönnrot între noi?!

(Va urmă.)

Diverse.

(Intrunirĭ literare.) Joia trecută s'a ținutŭ a cincea și totodată ultima întrunire din ciclulŭ alŭ doilea. De față era ca de obiceiu unŭ numĕrŭ considerabilŭ de dómne și domnișóre. — D-șóra S. Mureșianu cetí cu multŭ sĕmțĕmêntŭ și cu multă pricepere admirabila legendă „Inșiră-te-mărgărite“ de V. Alecsandri. După aceea se suí la tribună d-lŭ profesorŭ I. Popea și ținŭ unŭ discursŭ fórte instructivŭ despre însemnătatea cetirei cărțilorŭ bune și despre înfluințele binefăcătóre ale ei asupra omenimei. Disertantulŭ îșĭ începŭ vorbirea sa, făcêndŭ cunoscutŭ că s'a pusŭ deja basă la proiectata bibliotecă pentru damele române din Brașovŭ, procurându-se deocamdată scrierile celorŭ mai însemnațĭ din autorĭ. Ca încheere, dênsulŭ recomândă din inimă zelóselorŭ sale ascultătóre, sĕ nu pĕrdă nicĭ-când din vedere însemnătatea cetirei cărțilorŭ bune, și anume în prima liniă sĕ-șĭ îndrepte atențiunea asupra literaturei naționale. In fine d-na Veturia Négoe, după-ce constătă resultatele satisfăcătóre ce le-au avutŭ cele douĕ ciclurĭ de într'unirĭ ținute până acum, îșĭ esprimă speranță, că aceste folositóre serate se vorŭ continua șĭ pe viitorŭ, și tot-odată mulțumi d-lorŭ profesorĭ, pentru sucursulŭ ce l'au datŭ cu atâta bunăvoință. b.

(Ou roșiu pentru pasiviștĭ.) Sub acésta rubrică scrie „Ellenzék“: „Gazeta Transilvaniei“ din Brașovŭ vestita fóie maghiarofagă (oare mâncă Maghiarĭ) dela ântâia ḑi de Pascĭ va fi fóiă cuotidiană.“ — Tocmai neîmpăcatulŭ „Ellenzék“ s'a găsitŭ sĕ ne arunce în față că amŭ fi maghiarofagĭ. Asigurămŭ însĕ pe Kossuthiștii dela fóia Clușianŭ, că décă ni s'ar și oferĭ ocasiunea de a înghițĭ pe fiecare ḑi câte unŭ Ungurŭ fanaticŭ și șovinistŭ ne-amŭ gânditŭ bine ce facemŭ căcĭ alŭ înghițĭ ar fi póte mai ușorŭ, dér ne tememŭ, că, după cum sunt aḑĭ de îndărjițĭ, nu l'amŭ puté mistui.

(Trupa teatrulă a lui Dorn) a sositŭ earăși în Brașovŭ și va dá sub direcțiunea artistică a d-lui Hettler unŭ ciclu de representațiunĭ până la finea lui Aprile. Duminecă și Lunĭ în 14 Aprile 1884 se va jucá opereta lui Millöcker: „Der Bettelstudent.“

Nr. 1163—1883. 3—3

Publicațiune.

Fiindŭ-că licitațiunea pentru repararea edificiului comunalŭ brănênŭ ținută în 12 Iuniu 1883 s'a cassatŭ prin decisulŭ inclitei Comisiunĭ municipale comitatense din 11 Octobre 1883 sub Nr. 5738 și s'a ordonatŭ ținerea unei nouĕ licitațiunĭ minuende; așa representanța comunală din Branulŭ inf. și sup. în ședința ei ținută în 31 Marte a. c. a determinatŭ ținerea aceleia pe Marțĭ în 22 Aprile a. c. la 10 óre antemeridiane în cancelaria subsbrisei primării comunale.

Condițiunile de licitațiune, planulŭ de clădire și preliminariulŭ de spese se potŭ vedé aici în órele oficióse în tóte ḑilele.

Prețulŭ strigărei este 2654 fl. 19 cr. vadiu, de 10%. Oferte în scrisŭ provĕḑute cu timbru de 50 cr. și cu acestŭ vadiu se potŭ înaintá înainte de începerea licitațiunei la subscrisa primăriă.

Branŭ în 2 Aprile 1884.

Primăria comunei.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 9 Aprile st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6% 122.—. Rentă de aurŭ 4% 91.80. Rentă de hărthiă 5% 88.60. Imprumutulu căilorŭ ferate ungare 141.40. Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emissiune) 95.90. dto (II-a emissiune) 117.50. dto (III-a emissiune 100.40. Bonurĭ rurale ungare 100.75. Bonurĭ cu cl. de sortare 100.25. Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ 100.—. Bonurĭ cu cl. de sortare 100.—. Bonurĭ rurale transilvane 99.75. Bonurĭ croato-slavone 100.—. Despăgubire p. dijma de vinŭ ung. 98.— Imprumutulŭ cu premiu ung. 116.90. Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 114.80. Renta de hărtiă austriacă 79.75. Renta de arg. austr. 80.90. Renta de aurŭ austr. 101.35. Losurile din 1860 136.75. Acțiunile băncei austro-ungare 846.—. Act. băncei de creditŭ ungare 319.25. Act. băncei de creditŭ austriace 319.80 Argintulu —.— Galbinĭ împĕrătescĭ 5.69. Napoleond'orĭ 9.60½. Mărcĭ 100 împ. germ. 59.25 Londra 10 ₶ sterlinge 121.35.

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 21 Marte v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	93½	vênd.	94
Renta rom. amort. (5%)	„	92½	„	96
„ convert. (6%)	„	98½	„	99
Împr. oraș. Buc. (20 l.)	„	32	„	33
Credit fonc. ruralŭ (7%)	„	104⅜	„	—.—
„ „ „ (5%)	„	92¾	„	—.—
„ „ urbanŭ (7%)	„	101¾	„	102¼
„ „ „ (6%)	„	98	„	98¼
„ „ „ (5%)	„	88⅞	„	89
Banca națională a României	„	1447	„	—
Ac. de asig. Dacia-Rom	„	378	„	—
„ „ „ Națională	„	264	„	—
Aurŭ	„	3.20%	„	—.—
Bancnote austriace contra aurŭ	„	2.09	„	2.10

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Tipografia: **Ioanŭ Gött și fiiŭ Henricŭ.**